

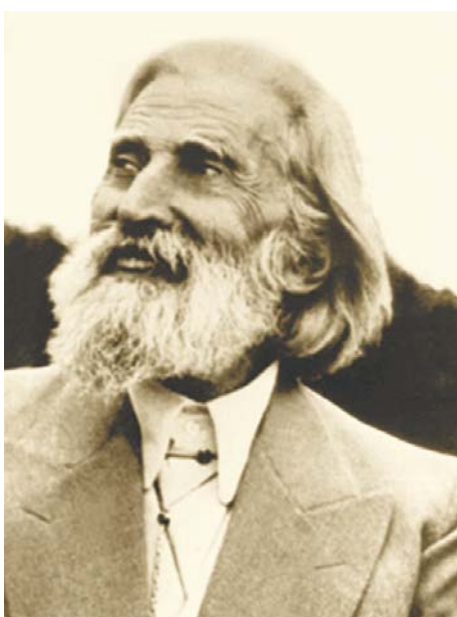

Аз живея, и вие ще живеете

Да се живее, в това не е великият смисъл на нещата. Да се живее, това е велико изкуство. Всички хора се стремят към живота. Христос казва: „Понеже аз живея, и вие ще живеете.“ Животът, към който всички се стремят, има свой външен и вътрешен смисъл, но не такъв, какъвто хората разбират. Ако се спрем върху смисъла и целта на живота от гледна точка на обикновения човек, ние казваме, че животът няма никакъв смисъл, никаква цел. Животът има една вечна цел. Какво представя животът? Животът е това, което има цел, която никога не може да се определи. Животът е това, което има смисъл, който никога не може да се определи. Да живее човек, това

не е еднократен процес. Реката живее дотогава, докато е свързана с извора. В този смисъл човешкият живот не може да се отдели от Божественния, както Божественният не може да се отдели от човешкия. Животът е един непреривен процес. За човека е важно да живее, а как ще живее, това е друг въпрос.

„Понеже аз живея, и вие ще живеете.“ Като живее, човек ще дойде до

вътрешния смисъл на живота. Да разбере човек вътрешния смисъл на живота, това значи да се свърже със закона на любовта. Наистина само

любовта може да осмисли живота. Само любовта може да направи човека силен, благороден, учен. За онзи, който е придобил любовта, животът е лек. Който не е придобил любовта, той очаква на любовта на хората. Добре е да ви обичат, но праведните, а не грешните хора. Обичат ли ви грешните, това значи, да ви предадат своите слабости, от които с години не можете да се освободите. Когато грешникът ви обича, чрез любовта си той може да ви направи големи пакости. В такъв случай за предпочитане е безлюбието на грешника, отколкото неговата любов. Обича ли ви, вие се отваряте за него като охлюв и приемате слабостите му.

продължава на стр. 2

Отговорност „Земя“

Между 7 и 18 декември 2009 в Копенхаген можеш да чуеш почти всички познати езици. Където и да отидеш, ще видиш хора от всички краища на света. Дори и да не знаеш, защо са се събрали, само след една кратка разходка по улиците на града, ще разбереш, че в датската столица се провежда Световна Среща за Климата. Знаете, че надеждата преди срещата беше всички държави да подпишат честно, амбициозно и обвързващо споразумение за намаляване на емисиите на въглероден диоксид на човешката цивилизация. Нямам думи да ви опиша колко силно и голямо е глобалното движение за разрешаване на проблема с промените в климата, промяна в начина на мислене и поведение на всеки един от нас, въздействие върху решенията, които взимат политиките и големите корпорации. Колко много публичен дебат и конкретни действия има вече по целия свят, колко работещи решения, малки и големи, са открити. Това, което Учителя е казал още през 20-те години на

миналия век, че Земята ще се затопли, вече е факт. Неоспорим факт, потвърден от водещите учени климатолози от целия свят е и, че огромна роля за това играе човекът. Оттук насетне от нас зависи да изберем своя път и да покажем можем ли да променим деструктивното си поведение и натиск върху всичко живо на тази планета, дали сме в състояние да разрешим най-голямото предизвикателство, пред което сме били изправяни досега.

Последните новини от преговорите в Копенхаген не са много добри, независимо от световната кампания „350“ през последните месеци и най-голямата гражданска демонстрация досега за спиране на промените в климата, която събра 60 000 души по улиците на Копенхаген в събота, и вече се говори за вероятност от пълен провал на срещата на върха и недостигане до какво споразумение.

Вера Петканчин

Всичко в живота е постижимо

ДИРИГЕНТЪТ НА ХОР „ЕВЕРА“ ПЕЧЕЛИ МЕЖДУНАРОДНА НАГРАДА

На 13 ноември 2009 година Йордан Камджалов стана лауреат на една от най-престижните международни награди в световната музикална култура в областта на дирижирането. Това бе обявено по следния начин: „Българинът Йордан Камджалов спечели първа награда на Четвъртия интернационален конкурс за диригенти „Йорма Панула“ във Финландия при пълно единогласие на всички членове на международното жури, на оркестъра и публиката, дирижирайки финалния концерт „Бартук - концерт за

оркестър“ и „Рихард Щраус“ - четири последни песни, с изпълнението и на световноизвестното сопрано Барбара Хендрикс.“

Неговият професор от Хумболтския университет в Берлин каза, че не му е известно да има нещо от областта на музиката, с което Йордан Камджа-

лов да не може да се справи, и нещо, което не може да направи.

Спечелването на такъв конкурс е само по себе си вече огромно световно признание и визитна картичка за сериозно участие в международния музикален живот и в международните музикални среди и му открива големи възможности на европейската и световната сцена. Наскоро след това Камджалов бе отличен със стипендията, която се учредява от всички берлински висши заведения по изкуствата

продължава на стр. 7

Рилски настроености

За една година концертът „Рилски настроености“ обиколи страната и посети 21 сцени. Идеята бе отбелязването на 145 години от рождението на Учителя. Андрей Грива открива музикалните вечери със слово за живота на Учителя. През последните месеци на годината жителите на градовете Нова Загора, Стара Загора и Сливен бяха зарадвани с музиката от цигулката на Йоана Стратева в съпро-

вод на пиано Радостина Няголова и талантливата млада изпълнителка Пламена Гиргинова. Потопени в музиката, слушателите се наслаждаваха и на показваните на видеоекран природни картини и кадри от живота на учениците на Бялото Братство, подбрани от Галя Герасимова.

В Нова Загора концертът се състоя на 7 ноември в Младежкия дом. Сестра Минка поз-

дравя гостите и ги запозна с ролята на Учителя за духовния живот в България. Концертът бе посетен и от гражданството - от съмишленници на Учението и от любители на музиката. На щанд се предлагаха книги и листовки, запознаващи с Паневритмията и живота на Учителя. В залата беше подредена изложба с фотоси от живота на Братството.

На 12 декември концертът в Сливен бе под-

надслов „Музика на светлината“ се проведе в изложбената зала „Сирак Скитник“. Образите на видни личности, запечатани в картини, правят сцената специална. Радка Кусева поздрави гостите и припомни посланието на Учителя - да бъдем по-добри и да се обичаме. Ръководителят на Братството Андрей Грива отбеляза и мястото на Сливен в духовния живот на Учението - чрез първия ученик д-р Миркович и първото изкачване

не с ученици в планината. Димитринка Попова

Аз живея, и вие ще живеете

от стр. 1

Докато не се е калил, докато не е разбрал законите на живота, човек не трябва да се отваря. Обичайте хората, без да се свързвате с техните слабости. Помагайте на хората, без да се свързвате с тях. Преди да обичате някого, вие трябва да обичате Бога и заедно с него да отидете до онзи, когото обичате. Ако жената на твоя близък е нещастна, преди да си я обикнал, ти трябва да я примириш с мъжа ѝ, да внесеш любовта помежду им. Успееш ли да направиш това, и те ще ти се радват, и ти ще им се радваш. Какво ще придобие един мъж или една жена, ако внесат раздор в едно семейство? Ако жената напусне мъжа си, или мъжът - жена си, това не е никакво разрешаване на въпросите. Като напусне мъжа си, жената ще търси друг мъж. Същото ще направи и мъжът. Ако се откаже от едно знание, от една теория или от една религия, човек ще потърси други, по-нови. Слушайте някой да казва, че новото учение, новите идеи разрешавали всички въпроси, всички отношения между хората. Отношенията между хората са отдавна определени. Първата причина, която е изпратила човека на Земята, е определила отношенията му към неговия близък. Програмата, която човек трябва да изпълни на Земята, е отдавна определена. Неговата задача не седи в това, да си съставя нова програма, но да изпълни онази, която е вече определена. Въпреки това човек си създава своя програма и търси щастието си там, дето го няма. Каквото да прави човек, в края на краищата неговата програма се анулира.

За да се разбират двама души, между мислите и чувствата им трябва да има известно съответствие. За да могат двама души да живеят в хармония, те трябва да са готови да се жертват един за друг. Не е ли готов човек да се жертва за възвишеното в света, той не е в състояние да се освободи от мъчнотиите в живота. Ще кажете, че всички хора са се жертвали, познават закона на жертвата. Кога са се жертвали? Когато са се влюбвали. Наистина, когато мома и момък се влюбят, те отправят един към друг особени, крадливи погледи, които представят някакви инжекции. Инжекциите на един от двамата излизат по-силни, вследствие на което момата или момъкът заболва. Ако момъкът заболее, момата се заема да го лекува. Като го излекува, тя иска да ѝ

даде голямо възнаграждение. Като се види в несъстоятелност да плати такава голяма сума, той започва да мисли как да избяга, да се освободи от нея. Момата се сърди, недоволна е от него, говори за голямата жертва, която е направила. И той правя за жертвата, която е направил за нея. Всъщност нито момата се е жертвала за момъка, нито момъкът за момата. Жертва, която води към разлюбяване, към недоверие между хората, не е истинска жертва.

Христос казва: „Това е живот вечен, да позная Тебе, единнаго, истиннаго Бога.“ Днес хората страдат, разочароват се, разлюбяват се, защото не се познават. В познаването на нещата има нещо специфично, което определя силата на човека. Специфичното се заключава в любовта и във вярата на човека. Любовта и вярата правят човека силен. Аз не говоря за обикновената човешка любов и вяра, но за онази любов, която внася живот в човека, и за онази вяра, която не се разколебава при никакви условия. Какво представлява любовта? Любовта е сила, която нито ограничава, нито се ограничава. Ако хората биха се научили да не се месят в любовта на окръжаващите, досега светът би се оправил. Няма сила в света, която би могла да се противопостави на любовта. Като не разбират любовта, хората се

страхуват от нея, и едни други се съветват да не се влюбват, да не би да се разлюбят скоро и да страдат. Дето има влюбване и разлюбяване, там никаква любов не съществува. Който мисли, че може да изгаси огъня на Божествена любов, той не знае какво всъщност представлява любовта. Посети ли любовта човека, той трябва или да бяга от нея, или да ѝ се подчини. Обаче бяга-

нето не разрешава въпросите. Дойде ли любовта при вас, вие трябва да ѝ се подчините. Нищо повече.

„Понеже аз живея, и вие ще живеете.“ Защо нощта Христос? Защото обича Отца си. Следователно, като обичате Отца си, и вие ще живеете. Христос е пазил своята вътрешна връзка с Бога, вследствие на което имал вечен живот. Любовта внася велик импулс в човека. Любовта осмисля живота. Любовта е посещавала много пъти човека, но той всякога я изпущал. За оправдание човек казва, че е изгубил любовта си, понеже е бил прост, невежа. От друга страна, същият човек казва, че е създаден по образ и подобие Божие. Кое от двете е вярно: че е прост човек или че е създаден по образ и подобие Божие, как е възможно да не е познал любовта, т.е. образа на своя създател? Ако някога по известни причини човек е изгубил любовта, днес той не трябва да се оправдава с простотата и с невежеството си, но да се обърне към Христа и да поеме онзи път, от който някога се е отклонил.

Като не разбират проявите на любовта, хората ѝ приписват неестествени качества. Те казват, че някой не могъл да спи от любов. Това не е вярно. Който люби, той спи, почива, яде, говори, живее добре. Следователно една от задачите на новото учение е да изнесе любовта в тази форма, в каквато е поставена в свръхсъзнанието на човека. Да познае човек любовта, която действа в свръхсъзнанието, това значи, да познава Божествения живот. Този живот наричаме изгрев на Слънцето. Да познава човек любовта на самосъзнанието, това подразбира духовния жи-

вот, когато Слънцето е в своя зенит. И най-после, да познава човек любовта на съзнанието, това значи влизането му във физическия живот, когато Слънцето се намира в своя залез. Стане ли сутрин, човек трябва да хване началото на Божествения ден, наречен свещен момент на любовта. Този момент е наречен пръв лъч на любовта. Този момент се среща и на обед, когато Слънцето е в своя зенит, и вечер при залеза на Слънцето. Изгуби ли човек този момент, всичките му работи се развалят.

„Понеже аз живея, и вие ще живеете.“ С други думи казано, понеже аз любя, и вие ще любите. Любовта е предмет, който и мъдреците в древността са изучавали, но и днес още я изучават. Като изучава любовта, човек дохожда до тънко различаване на нейните прояви. Той различава проявите на любовта в обикновения човек от тия на високо напредналия по ум и по сърце. Това различие се вижда в погледа, в усмивката, във всички движения. Всяка мисъл, която минава през човешките очи, храни самите очи. Колкото по-възвишени мисли минават през човешката глава, толкова по-фина храна представят те за човека. Затова е казано в Писанието, че не само с хляб може да живее човек, но и с всяко слово, което излиза от Бога.

Силата на човека седи в неговата мисъл. Мисълта храни човека така, както и хлябът. Ако мислите на човека не са здравословни, колкото да се храни физически, той пак ще линее. Който живее по законите на любовта, на вярата и на надеждата, той и със сухи корички хляб може да бъде здрав и весел. Днес малко хора могат да повярват, че мисълта храни човека. Словото Божие е живият хляб, за който Христос е говорил. Той представя съгъстена Божествена енергия. Житното зърно е едно от възлюбените деца на ангелите.

Христос казва: „Понеже аз живея, и вие ще живеете.“ Който иска да живее, той трябва да работи съзнателно върху себе си. Ще кажете, че съдбата ви е определена и човек, колкото да работи, не може да я измени. Има една съдба определена, наречена първична съдба, но има една съдба, която човек всеки ден пише. Както живее, така пише. Той сам пише съдбата си. От човека зависи да си напише добра или лоша съдба. Затова е даден ум на човека, да мисли, да не се

хвърля безогледно в една или в друга посока. Като мисли, той пак няма да бъде щастлив, но поне ще се освободи от ненужните страдания. На Земята щастие няма. На Земята има само учение. Ако срещнете някои щастливи хора, ще знаете, че те са изпреварили времето си. Те са дошли с някаква особена мисия. Те могат да живеят само в разсад-

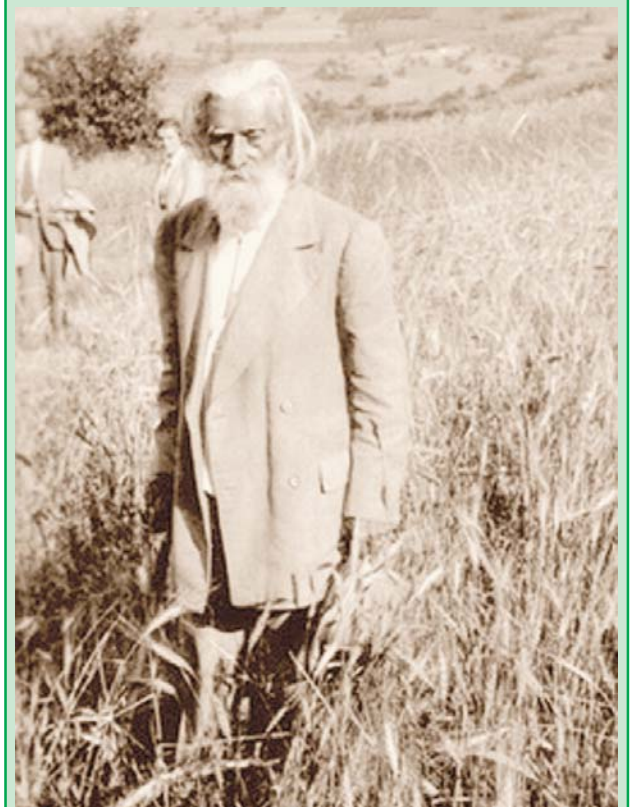
ниците на живота. Искате ли да станете силни хора, вие трябва да превъзможете условията, в които живеете.

„Понеже аз живея, и вие ще живеете.“ Да живееш, това е най-голямото благо за тебе. Да живееш, това значи да съзнаваш, че Бог, ангелите, добрите хора в света са тил за тебе.

Учителя

За житния режим...

ТАЗИ ГОДИНА ЖИТНИЯТ РЕЖИМ ЗАПОЧВА НА 3 ФЕВРУАРИ (СРЯДА)

Житният режим е уникална диета за пречистване на организма, дадена от Учителя Петър Дънов. Прави се всяка година през февруари, веднага след фаза пълнолуние, когато започва разсипът на Луната. Добре е да се започне в сряда, но не по-късно от третия, четвъртия ден след пълнолунието. Целта му е пречистване и обновяване на организма след зимата. Практиката за пречистване на организма след зимните месеци е позната в много култури и религии, включително и в християнската. Такава е в действителност целта на дългия великденски пост.

Житният режим е замислен да бъде провеждан във времето, когато природният годишен цикъл клони към завършек, преди точката на пролетното равноденствие да отбележи началото на новата година. Новата година - астрономично и астрологично в действителност започва от този момент - 21-22 март. (Точката на равноденствието е на 21, но в много култури се празнува датата 22, вероятно заради особената нумерологична тежест на това число).

И така, през февруари изчистваме тялото си от утайките и наслояванията, натрупани от по-тежките храни на зимните месеци. Житният режим трае десет дни и през времетраенето му е необходимо да се пие много вода. Препоръчва се дневно над литър и половина топла, преварена вода, която сама по себе си има силно пречистващо и енергизиращо действие.

Житото като храна заема особено място в човешката еволюция. Според Учителя, с неговата поява в започналата еволюция на човешкия род представлява най-пълноценната храна за човека. При меленето и термичната обработка обаче то губи част от полезните си съставки и най-вече, жизнената енергия, наречена от индусите „прана“.

За повече информация <http://bialobratstvo.info/>

Скутникът между звездите

ЗА ИЗЛОЖБАТА НА ВАСИЛ ИВАНОВ

Изложбата на Васил Иванов, наричан приживе „Паганини на кредата“ заради виртуозните му графични рисунки, посветена на 100-годишнината от рождението му, беше открита на 17 ноември на „Шипка“ 6.

Експозицията включва 100 творби живопис и графика от различни периоди, както и уникални фотографии и мисли от негови дневници и писма, предоставени от съпругата му Елисавета Йосифова. Някои от тях са поместени в каталога на Васил Иванов, издаден от Министерство на културата, Съюза на българ-

ските художници и Обществото Бяло Братство, който беше представен същата вечер.

Изложбата беше открита от председателя на Съюза на българските художници проф. Ивайло Мирчев. На това откриване беше засегнато влиянието на Учителя Петър Дънов върху творчеството на Васил Иванов.

„В юбилейната експозиция показваме графични работи с черна креда върху бял лист. Има много балетни композиции, обобщени фигури и силуети, за да стигне художникът нак-

Андрей Грива (вдясно) и Александър Сертев, приятели на Васил Иванов

рая до емблематичния за него космически цикъл“, обяснява художникът Любен Генев, коратор на изложбата.

Няколко дни по-късно, в рамките на изложбата, се проведе вечер посветена на Васил Иванов и Бялото Братство. Редуваха се интересни спомени, разказвани от приятели на художника с магичните изпълнения на хор „Евера“, Йоана Стратева и Пламена Гиргинова.

Един от спомените е на Димитър Грива, когато Васил Иванов отива при Учителя да пита как-

во е това, което излиза на бялата хартия, което той създава със своя въглен за „време, колкото една музикална пиеса“, както казва той. Тогава Учителя му казва: „Това е светът на Лемурия“.

Изложбата ще бъде изложена през месец януари в Шумен и Севлиево.

Доволни от взаимната си работа СБХ предостави безвъзмездно времето си в „Арт галерия“ в НДК на Обществото Бяло Братство за изложбата „Магията на Рила“.

Андрей Грива

Васил Иванов в писма до съпругата си Елисавета Йосифова

„...Има скърби, които никой не може да ни отнеме и сами трябва да си ги износим до край. В рамките на един кратък земен живот никой не е бил пожален... Никой не е останал на върха на

същество. А това не се постига с лекомислието и бохемщината на днешния артистичен свят, който храни своето вдъхновение с трохите и оргризиите на един остарял за времето си идеал...“

илизорното земно щастие - всяка земна форма е осъдена на разрушение - щастие е извън формите, за които мечтаем.“

„...За да придобиеш силите от изкуството, трябва да научиш изкуството да живееш едновременно като физическо, духовно и мислещо

„...Сега защо да го ним вятъра? Животът сам по себе си е похубав от всичко... Провидението поставя човека при какви ли не обстоятелства, за да открие и прецени истинските стойности на живота, който му е дарен като най-върховно благо. Останалото са илюзии.“

В памет на един ученик

На 6 декември от 11.30 часа в Софийска градска художествена галерия се проведе концерт „Махар Бену Аба - Молитва на ученика“, посветен на брат Веселин Димитров от Македония. Известната вече в братските среди талантива изпълнителка Пламена Гиргинова изпълни „Во царствию твоём“ от Добри Христов. Цигуларите Петър Ганев и Йоана Стратева се разходиха с душите си по нотите на „Венир Бенир“, „Вехад“, „Вътрешният глас на Бога“ и „Марш на светлите сили“. Така започна признанието на наследниците на Учението към един

та Стоян Димитров е бил близък приятел с брат Пеньо Ганев, който го е запознал с идеите на Учителя.

Веселин Димитров завършва Агрономическия факултет в Скопие. Там среща съпругата си Ирина. През 1961 година се ражда дъщеря им, кръстена на сестра Невена Неделчева. Семейството живее в Неготино, в центъра на Македония. Брат Веселин работи като агроном и пчелар. Но най-много го интересува духовният мед - Учението на Учителя. Прочел е всичките му беседи и прави всичко, което е по силите му, за да стигнат до повече хо-

Водещ на концерта в Софийска градска галерия беше Ирина. Тя прочете извадки от писмата на брат Веселин до жена му Ирина Хаджиева, подбрани от дъщеря им Невенка:

Пишеш ми, че моето писмо било красиво. Така е, понеже аз признавам за капацитет и чета само Учителя, а той е свръхчовек. Ти като не знаеш нещо, си казваш: чакай да видя какво е казал еди-кой си философ, например какво е казал Кант. И Кант е човек като теб. Може да е казал много хубави мисли, но ти не трябва да се осланяш на него. Какво е казал Кант в съчинението си „Критика на чистия разум“? Той е казал, че нещата са непосредствени. Да, но това е само 50 процента вярно, а онова, което казва Учителя, е 100 процента вярно.

Ако е въпрос за животински качества, ние ги имаме доста в себе си - повече не ни трябва. Веско иска Иринка да се модернизира с Учението на Учителя, понеже то ще я повдигне, ще я очисти от животинското в нея, ще я облагороди! Разбрано?! Ако се оженим, аз ще ти изсвирам на цигулката си „Песен на детето“, „Играта на поточето“, „Вехад“, „Нева Санзу“ - все песни от Учителя.

Публиката позна първата песен в изпълнение на Йоана Стратева и Радостина Няголова

дали абсолютно одобрение и са се ангажирали духовно и физически: Пеньо лично дойде да се видим, а материално ми помогна, като ми даде такава прекрасна цигулка!...*

*На 10 юни татко ми разговарял с Пеньо Ганев и между другото ми казал, че преди 2 години съм си продал цигулката. Пеньо взел моята снимка, абсолвентската, каквато пратих и на теб, и отвел татко ми при Боян Боев. Мисля, че сега за сега Боев е най-ученият и най-съвършеният на Земята. Съвършенство!

Премерили носа, очите, ушите, брадата и челото ми (те са добри френолози), и се зарадвали. И ето сега Пеньо Ганев ми донесе няколко серии беседи от Учителя и чудесна цигулка (концертна виолина), която струва около 30-40 хиляди динари. На мен и милион да ми даде някой - не я давам! И Учителя, преди да си замишля, пробвал я и се произнесъл, че е отлична. Значи Пеньо и Боев само по снимката ми, и познавайки татко ми, са

наил-голямата му мечта е в Неготино да се създаде братска група, да дойде и там малко светлина. Казвали са му, че там е най-тъмната зона на Балканите. Покани ме да направя курс по Паневритмия, но за жалост имах инцидент. В Неготино осъзнах, че този наш брат цял живот е бил сам с идеите си, но всяка сутрин е посрещал Слънцето на едно хълмче, правил е упражненията и нарядите. В къщата му видях цели купове тетрадки с извадки от Словото по теми, с написани домашни. Какъв прилежен ученик! Винаги кавалер, винаги готов да помогне, фин, любезен, мек... Обрязец за брат!“

Петър и Божанка Ганеви със своите цигулки повдигнаха вибрациите с мелодиите на „Мехейн“, „Отче наш“ и „Тайната вечеря“, а „Българска рапсодия“ се понесе с Петър Ганев и Радостина Няголова.

След това Мария Иванова и квартет развълнуваха слушателите с изпълнение на „Сила жива“, „Запали се огънят“, „91 псалом“, „Обетована земя“ и „Красив живот, безкраен път“.

Цигуларката Здравка Барьмова разказва: „Брат Веселин беше организирил курс по Паневритмия и концерти в Скопие. Тогава имах възможност да го опозная. Имаше меко, скромно, тихо излъчване и всичко незабелязано беше подредено. И си мисля, че за да имаш такава излъчване, дълго трябва да си работил върху себе си, да си разбрал много неща и да си

Ето и един от спомените на сестра Ина Дойнова за него: „Когато идваше в София, брат Веселин отсядаше понякога в дома ми. При разговорите ни разбрах, че

наил-голямата му мечта е в Неготино да се създаде братска група, да дойде и там малко светлина. Казвали са му, че там е най-тъмната зона на Балканите. Покани ме да направя курс по Паневритмия, но за жалост имах инцидент. В Неготино осъзнах, че този наш брат цял живот е бил сам с идеите си, но всяка сутрин е посрещал Слънцето на едно хълмче, правил е упражненията и нарядите. В къщата му видях цели купове тетрадки с извадки от Словото по теми, с написани домашни. Какъв прилежен ученик! Винаги кавалер, винаги готов да помогне, фин, любезен, мек... Обрязец за брат!“

Концертът завърши с изпълнение от квартета на любимата песен на брат Веселин „Махар Бену Аба“, което в превод значи „Молитва на ученика“.

скромнен ученик.

Веселин Димитров е роден на 6 април 1928 година в село Захари Стояново, Поповско, от майка Димитра и баща Стоян. Един ден прочита памфлет срещу Учителя Петър Дънов и казва на баща си: „Защо не го затворят този човек!“ Баща му отговаря: „Ти не вярвай на всичко, което пишат!“ - и му разказва за Учителя. Баща-

ра идеите на това Учение, неговите песни, Паневритмията. Веселин Димитров помага духовно и материално за разпространението на Словото. Посещавайки дъщеря си Невенка, която живее и работи в Щатите, върховна радост за брат Веселин е било да играе Паневритмия в Централ парк, Манхатън, Ню Йорк - в сърцето на Америка.

Магията на Рила

Снимка, спечелила голямата награда

На 9-ти декември в „Арт галерия“ НДК се откри фотоизложба с най-добрите снимки от фотоконкурса „Магията на Рила“, организиран от Общество Бяло Братство, списание „Осем“ и Булфо-

надпреварата за наградите от конкурса. На изложбата бяха представени 12 архивни фотоса с Учителя и Братството на Рила, с мисли за чистотата и единството ни с Природата; 12

за Рила“, които изпълниха съседната зала със специално подбрани за случая снимки на художника-фотограф Тодор Мартинов.

Победителите бяха обявени в последния

Снимка, спечелила първа награда в категорията „Пейзаж“

С годишен абонамент на сп. „Осем“ си тръгнаха тримата, получили втора награда. Д-р Славчев, гл.

братство и Рила“ и на Боян Христов за кадъра „Скраб“ в категория „Екология“. Андрей Грива връ-

лади за Рила на Тодор и Зорница Янкулови и разбира се много настроение и радост.

Гая Герасимова

Андрей Грива (вляво) връчва голямата награда на Филип Пейнерджиив

то. Жури с председател режисьорът Джеки Стоев, фотографът Александър Иванов и управителят на Булфо-фото Евгени Димитров след дълго обсъждане успяха да номинират 36 фотоса от общо 936 на 302-ма автори, включили се в

фотоса с невероятни гледки от секция „Рилски пейзаж“; 12 различни състояния от живота на Бялото братство на Рила и 12 тъжни картини от секция „Екология“. В изложбата специално бяха поканени за участие и „Граждани

момент от журито, а наградите се връчиха пред препълнената с очакваща публика зала.

Издателство Бяло Братство награди с книгата „Акордиране на човешката душа“ избраните на трето място от трите секции.

редактор на старото списание „Космос“ и настоящ сътрудник на сегашния му наследник - сп. „Осем“, връчи първите награди от по 100 лв. на Цветомир Зарков със „Заслонът“ в категорията „Пейзаж“, на Владимир Стратиев с „Паневритмия на Рила“ в категорията „Бялото

чи голямата награда от 500 лв. на Филип Пейнерджиив за кадъра „Танци и мъгли“.

Връчването на наградите беше съпроводено с музика от Учителя, изпълнена от Йоана Стратева и Пламена Гиргинова, с отдавна превърналите се в химни на природозащитниците ба-

Тайната на художниците: онзи художник, който е вложил Любов в картината си, тая картина е хубава. Неговото внимание е било концентрирано, за нищо друго не е мислил. Той е носил знание, добродетели, радвал се е на природата. Този художник е бил свободен, обичал е Истината. Сложил е светлина в картината си. Вложил е Любов. Това е съществено.

Учителя

Снимка, спечелила първа награда в категорията „Бялото Братство и Рила“

Снимка, спечелила първа награда в категорията „Екология“

Изложба на централна гара

„Граждани за Рила“ бият всички рекорди с четвъртата по ред изложба, поставена в рамките на „Месец на Рила“ - този път в Централна ЖП гара в София. Домакини на предходните три изложби бяха Народен театър „Иван Вазов“, Централни софийски хали и новата метростанция на Орлов мост. Този път впечатляващите фотографии от Рила могат да бъдат разгледани и от гражданите, които са се отправили на път с българските железници или пристигат в столицата. Снимките са впечатляващи в три аспекта: със зашеметяващи пейзажи на Седемте рилски езера, с потресавачи гледки от незаконни сечи и строе-

архивни снимки на духовния Учител Петър Дънов, позирал на фона на едно от езерата. Изложбата в Цен-

гражданите по-градивно мислене по отношение на човешкия фактор в защитените територии, както и по-отговорно от-

в посока на хармонично съжителство с околната среда.

„Външната и вътрешната чистота вървят заедно. Те са зависими една от друга. Щом имаш външна чистота, има условие и за вътрешна. Само в чистотата можем да чуем гласа на планината. Ходенето на планината е поклонение, свещенодействие. Като дойдете на планината, трябва да имате разположението на планината. Който има силен стремеж към чистотата, само той може да се ползва от богатството на планината. Планината обновява човека. Качи ли се на планината, човек се обновява от чистия въздух, от светлината и топлината на планинското слънце.“ Това са думи на Учителя Петър Дънов за отношенията човек - планина.

Граждани за Рила

жи в Рила и с документални снимки от първия по рода си национален поход „Обичам Рила, ходя пеша“, в който се включиха над 80 души, прекосили пеша три планини за пет дни в знак на уважение и преклонение пред величието на Планината.

Фотосите са с внушителни размери и се спускат елегантно от тавана - може би най-интересната украса на гарата, правена някога. Част от снимките са селекции от конкурси на „Граждани за Рила“ и Общество „Бяло Братство“. Известният български фотограф Александър Иванов е имал тежката дума над повечето избрани снимки. По традиция организаторите отново предлагат нови и интересни кадри -

трална гара е осъществена съвместно с Общество „Бяло Братство“. Двете партниращи си общности си поставят за цел да провокират у

ношение към природата като цяло. Експозицията ни говори за възможността, която стои пред нас, най-после да започнем да се движим

на планинското слънце.“ Това са думи на Учителя Петър Дънов за отношенията човек - планина.

Курс по пеене в Плевен

На 6, 7 и 8 ноември в Плевен се проведе кратък курс по пеене с ръководител Петьо Цанов. Идеята бе да излезем от израза: „Ние като пеем, тя, музиката, си действа“, защото да започнем да пеем - това е първото стъпало в необятния океан, наречен музика. И после трябва да се продължи напред с едно по-задълбочено изучаване на музиката, т.е. с получаване на нотна грамотност, с усвояване на звукоизвличането, с размишление върху текст, със запознаване със съотношението между тон и цвят, с определяне на песните като отнасящи се за сърцето, за ума, за душата и т.н. Още с първия разговор разбрахме, че това е тема за няколко живота, а не за няколко урока. Просто се изисква много работа и тя започна с някои теоретични положения.

„Светъл ден“ - като песен за ума, и на „Ходи, ходи“ - като песен за тялото. Научихме и за някои основни положения при звукоизвличането, като например за положението на тялото, за дишането и за други изисквания. Изясниха се и някои спорни или неизвесни моменти от някои песни. Разгледани бяха и цветограми (схематично изображение на съотношението тон и цвят) на някои песни.

И тъй като времето за тези уроци бе крайно недостатъчно, то се направи уговорка при първа възможност уроците да продължат, за да се затвърди и разшири това знание. И както си му е редът, всичко завърши с една чудесна братска трапеза, на която се размениха много хубави усмивки, хубави идеи и хубави мисли, които обогатиха всеки един от нас. И нека това бъде за Слава Божия и за благо на нашите души.

Началото поставихме с разглеждането на песента „Тъги, скърби“ като песен за сърцето, на

Димитър Първанов

Вече за осми път издателство „Бяло Братство“ участва на панаира на книгата.

На изложението в НДК присъстваха 125 български и 8 чуждестранни издателства.

Осмото ни участие е най-успешното, не само като продажби, но и като проявен интерес от страна на посетителите. „Рила - врата към Агарта“, „Мисли за всеки ден“, „Завета на цветни лъчи“ и „Учителя говори“, са най-продаваните заглавия.

Най-интересният факт е, че мнозина от посетителите на братския щанд, вече бяха чували за Учителя, но за първи път се докосваха до неговото слово.

ПАЗИ СВОБОДАТА НА ДУШАТА СИ. СИЛАТА НА ДУША СИ, СВЕТАНЕ МИСАИ НА УМА СИ И ДОБРИТЕ ЧУВСТВА НА СЪРЦЕТО СИ! Учителя

2010

ЯНУАРИ	ФЕВРУАРИ	МАРТ	АПРИЛ
п в с ч п с н 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	п в с ч п с н 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28	п в с ч п с н 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	п в с ч п с н 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
МАЙ	ЮНИ	ЮЛИ	АВГУСТ
п в с ч п с н 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	п в с ч п с н 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	п в с ч п с н 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	п в с ч п с н 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
СЕПТЕМВРИ	ОКТОМВРИ	НОЕМВРИ	ДЕКЕМВРИ
п в с ч п с н 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	п в с ч п с н 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	п в с ч п с н 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	п в с ч п с н 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Братските бебета от 2009-а

Жасмин съм. Родих се първа тази година от братските бебета. Много съм красива и обичам да се гушкам в мама, която е прекрасна.

Името ми е Андрей и моята леля Пламена е толкова красива, че аз не издържах да не се снимам и да ви кажа здравейте приятели, ще играем ли паневритмия след някой друга година. От сега се упражнявам.

Аз пък съм Кубрат. Зодията ми е Лев и съм много сериозен по природа, но нали се запознавам, ще ви черпя с една усмивка. Все пак имам асцендент Везни - мога да ви очаровам.

Аз съм Мирела. Много обичам да спинам и съм много добро бебче.

Аз съм Ивайло. Живея в Чикаго. На 5 месеца съм и обичам да се забавлям. Тази снимка ми е от Все светии затова съм облечен като за купон.

Ние не сме близнаци, но слязохме с два дни разлика. Нашите майки Вероника и Веси са толкова големи аверки, че ние се разбрахме да сме си заедно още в родилния дом. И тъй като аз, Митко, съм истински кавалер, първа на белия свят се представи Мирела.

Аз съм Димитър и гледам сериозно на живота. Това не е шега работа, имам толкова важни неща за правене.

Но щом татко ми Илиян вземе фотоапарата, аз не издържах и започвам да се усмихвам. Виж Митко кавалера е много е сериозен човек държи се като възрастен.

Вашите деца не са ваши деца.
Те са синове и дъщери на живота, който жадува за себе си.
Те се раждат чрез вас, но не от вас.
И макар да са с вас, не ви принадлежат.
Джубран Халил Джубран

Всичко в живота е постижимо

от стр. 1

и се връчва за извънредно високи постижения в тази област.

Йордан Камджалов е роден през 1980 г. в гр. Търговище. На 20-годишна възраст основава братския хор „Евера“ и вече 9 години е негов диригент и художествен ръководител. Почти целият репертоар на хора е с негови аранжimenti. Завършил е Държавната музикална академия в София и Музикалната академия в Берлин. Участвал е в майсторски класове и курсове на световноизвестни диригенти като Klaus Masur, Sir Simon Rattle, Daniel Barenboim, Nikolaus Harnoncourt, Bernard Haitink, Jorma Panula, Daniel Harding, Pierre Boulez и др.

Йордан Камджалов е основател, художествен ръководител и диригент на Международния ансамбъл Innorelatio - Берлин и на берлинския Madrigalkreis хор. След дебюта му през 2001 г. работи с повече от 60 оркестри и хорове в Европа (Франция, Испания, Португалия, Швейцария, Австрия, Германия, Финландия, Полша, Унгария, Чехия и България).

През 2005 г. Камджалов ръководи оперен спектакъл с участието на Comie Opera Verei. В периода 2007-2009 г. е ангажиран като диригент в Дворцовия театър Райнсберг (Германия), Концертхаус - Берлин, в Дома на музиката в Порто. Участва в престижни музикални фестивали в Швейцария, Франция, Австрия, Германия.

Носител е на редица престижни международни награди: през 2009 г. - първа награда на Четвъртия международен конкурс за диригенти Jorma Panula във Финландия;

през 2009-2011 г. е стипендиант на Deutsche Bank - Akademie Musiktheater hente.

Като диригент в програмата на Съвременния музикален театър - Германия, през 2007 г. е номиниран за специалната награда в Международния конкурс за диригенти Crzegorz Fitelberg (Полша). През същата година е четвъртфиналист в Международния конкурс за млади диригенти в Безансон (Франция). През 1998 г. е носител на специалната награда на конкурса „Млади музикални дарования“ - България.

Йордан Камджалов има изключително широк репертоар, който обхваща творби от XVII до XXI век. Участва в множество документални филми, радио и телевизионни предавания в Европа и Северна Америка.

Семеен е, има един син на 2 години и въпреки огромната си ангажираност успява да отдели внимание и време за семейството си, с което много се гордее. Особено е благодарен на съпругата си Наталия, която в най-важните и трудни моменти в живота му е винаги до него и е неговият най-добър приятел, помощник и критик.

Предлагаме на вашето внимание едно кратко интервю с нашия прия-

тел и брат Йордан Камджалов:

• Би ли споделил кога започнаха твоите духовни и творчески търсения?

Й.К.: Характерно за моя път е, че на 13-годишна възраст по различни начини ми се даде възможност да се свържа интензивно с трите основни стълба на човешката култура - наука, изкуство и философия (религия). Не знаех кой път да поема. Това бяха абсолютно отворени врати за мен. Осъзнах, че религията пропива всяка наука, изкуство и култура. И така, науката стана мое хоби, изкуството - моя професия, а философията (религията) - съдържанието на моя живот. Тогава Учителя Петър Дънов изкристализира като мой лидер, фаворит, водач и образец.

• Какво е за теб хор „Евера“ и работата ти с него?

Й.К.: През 2000 година създадохме хор „Евера“, на който и досега съм ръководител. Той беше и продължава да бъде моята най-мощна, безпрецедентна школа. Там се създават условия за даване и вземане. Това беше една лаборатория за създаване на моя музикален път - лаборатория, в която изкристализира моят цялостен музикален мироглед, в която съзрях същинските перспективи пред музиката и изкуството като цяло и видях как веки тон, всеки глас, всяко движение е еманация на една жива сила.

• В твой живот творческият и духовният път се преплитат и вървят паралелно. Какво ти дава докосването до музиката на Учителя?

Й.К.: Толкова трудно

се говори за музиката на Учителя. Колкото повече се занимаваш с нея, толкова повече разбираш, че тя е безпределна, необхватна и неразбираема. Заподозрянето на тази абсолютна колосалност изисква огромна интелигентност, музикалност и безкрайна вътрешна култура. А още и информираност и компетентност. Аз изпитвам огромно уважение и огромна непреодолимост към тази музика. Тя е непроцеима, тя е една лаборатория, в която откриваш принципи и модели, които събуждат нови сили в живота. Музиката на Учителя изисква едно хиперинтелигентно и ултрачувствително, изисква огромно уважение и само тогава можеш да я разбереш и да я усетиш. Всеки, който се занимава с нея, трябва да си даде сметка за това. В противен случай заниманието му ще е безпредметно. Аз пристъпвам към музиката на Учителя с огромна информация и подготвеност, при все което ми се разкриват само елементи от нея. Бих препоръчал на всеки, който се занимава с музиката на Учителя, да се стреми да я разглежда като вътрешно лабораторно упражнение. Ние сме в зората на докосването до тази материя и сме щастливи, че можем да работим с нея.

• Твоето образование е възможно най-доброто за един диригент. Работил си с най-големите музиканти на планетата в твоята област и си дирижирал едни от най-великите музикални произведения, които човечеството е създало. С какво ти помага това?

Й.К.: Да, наистина имам най-доброто музикално образование, което може да се има. От висшите учебни заведения, които съм завършил, и от всички международни майсторски класове, през които съм минал, както и от дирижирането на много трудни творби и шедьоври научих фундаментални неща, с които борави музикално изкуство. Имах възможността да уча при изключителни професори в Софийската и Берлин-

ската консерватории, както и при същинските водачи на световното дирижиране, и от тях научих незабравими неща, но този, от когото приех мащабите за една истинска интегрална култура, е Учителя Петър Дънов. Музиката на Учителя е музика на абсолютното съдържание, чието постигане не може да ти обезпечи никое учебно заведение на планетата. В моя случай от учебните заведения получих средствата, а от Учителя - съдържанието, и така се стигна до един изключително плодотворен синтез, без който пътят ми на музикант щеше да бъде безпредметен.

• Виждам, че Учителя заема много специално място в твоя живот. Какво по-точно е то?

Й.К.: Учителя ми даде критерия, мащаба, с който да меря всичко и да виждам явленията вътре

ва виждане и това разбиране е приложимо във всички области на живота. Аз съм един от най-щастливите хора на планетата поради това, че успях да приема един истински критерий и едно виждане, което да ме свързва с доброто. Смя да твърдя, че без това Учение аз щях да бъда невероятно посредствен. Учителя е сеяч на култура и цивилизация. Той ни дава храна. Той сади, дава ни семена и казва: „Сейте!“, но за да може да се проумее това, се изисква огромна култура. Музиката на Учителя представлява семена и аз бих се радвал да бъда птица, която носи навсякъде тези семена.

• От кое не би се отказал никога?

Й.К.: От връзката си с природата. Трудно бих могъл да си представя живота без природата.

в мен и около мен и да ги осъзнавам в тяхната глобалност. Той ни свързва с нови хоризонти, разкривайки проекции за една нова култура. В която и област да погледнем, виждаме модели на бъдещето. Той ни дава повече, отколкото виждаме. Ние дори не познаваме какво възприемаме. Моженето при Учителя се измерва с други октави. И това може, то-

• И един последен въпрос: кое те прави щастлив?

Й.К.: Възможността да уча. Животът е една вечна радост за тези, които искат да учат.

Скъпи братя и сестри, моля, станете на крака и нека аплодираме maestro Йордан Камджалов така, както направиха хората от Финландия, от Европа и от целия свят.

Снежана Георгиева

Лауреат на международен конкурс

Разговарях с Йордан Камджалов по телефона (той живее и работи в Берлин) и го попитах защо според него точно той е спечелил първата награда на такъв престижен международен конкурс. Ето какво ми отговори:

„Всички правят нещата с много старание и убедително. Но другите дирижират, а аз творя. Аз не ползвам партитура, защото познавам наизуст произведението. Това ми дава възможност да установя контакт с оркестъ-

ра. Аз използвам поглед, движения - оркестърът и аз бяхме едно.“

В разговора Йордан Камджалов посочи и още една много съществена причина: неговата 15-годишна всеотдайност към музиката. „Това е колоса-

лен труд - каза той - няма събота, няма неделя.“ И още една причина посочи за своя успех - съпругата си Наталия. Ще го цитирам дословно, защото се изрази много поетично: „Моят успех би бил бледа свежица на фона

на обедното жарко Слънце, ако няхах до себе си Наталия и Кубрат.“ Кубрат е неговият двегодишен син.

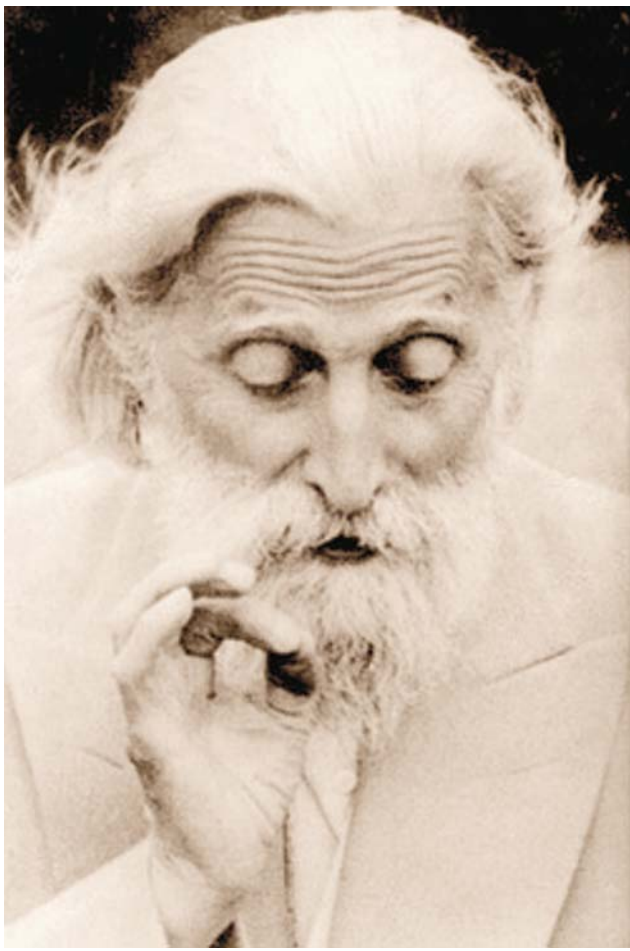
Йордан Камджалов уверено е влязъл в международния музикален живот. Той вече има ан-

гажименти като гост-диригент в различни оркестри в Европа до 2013 г. Въпреки богатите си творчески възможности твърди, че продължава да се учи. Да му пожелаем успех!

Радка Иванова

"Едно е важно - любов към Бога - това е всичко, това е всичко"

„През месец декември - отбелязва Жечо Панайотов - двама с другарката ми посетихме Учителя. Прие ни много любезно, както винаги имахме кратък разговор. Видяхме, че действително е отслабнал. На следващия ден му приготвихме и занесохме закуска - тархана, каквато още през есента сами бяхме приготвили. Знаехме, че Учителя обича тархана. В последствие разбрахме, че въобще не е хапнал от тази закуска, както е ставало с всичко, което братята и сестрите са Му донасяли. Тревогата около здравето и положението на Учителя растеше с всеки изминат час. Ние редовно посещавахме салона, когато имаше лекции и беседи.

Последния път Учителя говори на 20 декември, но беше толкова слаб! Онези ценни мисли са записани в беседата „Последно слово“, том трети от „Завета на Любовта“. Онези, които бяха близо около Учителя прибягнаха до всички възможности, за да Му се внесе известно облекчение. Повикахме лекари от нашите среди и лекари отвън, за да го прегледат. Те се произнесоха, че Учителя страда от пневмония, а други, че от сърце. Положението

на Учителя беше някак сложно. Той ту полягаше на кушетката, ту сядаше, ту се разхождаше из стаята за малко. Виждаше се, че Му е много тежко. През една от последните нощи, както бе Той полегнал и имаше вид, че не може да стане вече, изведнъж скочи, изправи се всред стаята с целия си ръст, лицето Му цялото грееше, вдигна ръката си за благословия и със силен глас каза: „Едно е важно, Любов към Бога - това е всичко, това е всичко.“ След

това огънят като че ли угасна и Той си легна.“

Ковчегът бе изнесен навън, образува се процесия от братя и сестри и тръгнахме да обиколим местата където Учителя се е движил. Минахме покрай приемната, към чешмата със зодиака, навлязохме в поляната, където играехме гимнастическите упражнения и Паневритмията. Така стигнахме до лозницата. Ковчегът беше сложен и като пристигнаха всички братя и сестри, се пристъпи към изпълнението на определената програма - песни, молитви, съзерцание. Без други церемонии и прощания, ковчегът бе похлупен и внимателно спуснат. Погребението бе извършено.

Заветни гуми на Учителя

При една от последните му нощи, Той каза: „Обичайте всичко, което аз обичам и на което аз се радвам. Служете на всичко, на което аз служа. Любете всичко, което аз любя. Аз отивам за вашето добро и за доброто на България. Не смущавайте Духа ми, радвайте се и веселете се за Мен. Не се обличайте в други форми, освен в която съм ви облякъл. Времето е кратко, будни бъдете и не се отчайвайте. Всички ще тръгнат с по-голяма ревност. Моето дело не е само тук, то ще продължи и горе, верни бъдете на призванието си. Мир ви давам на всички и приемиете Го. Една малка работа се свърши!“

Из „И очите ми видяха Изгрева“, Николай Дойнов. София, 1999, Издателство „Бяло Братство“

„Където двама или трима са събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях.“

145 години от раждането на Учителя

Изминаха още 365 дни, в които все повече хора отправиха поглед и съзнание към Учителя, отвориха томче с беседи, чува музиката му на живо или на запис, включиха се в свещения кръг на Паневритмията, изкачиха стръмните пътеки към лагера на Бялото братство, опитаха по черпак ангелска супа на братски събор.

Концертите, посветени на 145 години от раждането на Учителя започнаха в първите дни на годината от най-северозападната точка на България - Видин стигнаха до най-южната на полуострова - Атина и Сунио, преминаха

през цяла България за да се отправят на север до Русия и Полша, а на запад до Братислава, Виена и Испания. Фотоизложби, лекции, семинари, премиери на книги и филми бяха спътници на празничното ни настроение. Благодарим на всички братя и сестри, които направиха възможна тази вълна на радост с часове работа по издаване на Словото, комуникацията и сайтовете. Не спряха бригадите и на братските градини във Варна, София и Арбанаси, а групата новородени наши бебета са само доказателство за мощния импулс на Новото, който идва!

27 декември

27 декември - денят, в който се чества ангелоподобния Стефан, известен ни от Новия Завет като вдъхновен проповедник на Христовото Учение. Съгласно народната традиция с този ден - последния празник в годината - „кръгът се затваря“.

Преди 65 години на тази дата Учителя си заминава от този свят. Скръб обзема душите на учениците. Няма го вече пред очите им Божествен авторитет, Носителят на Божии блага, фокусът на Божествената светлина - обичаният от всички ученици Учител.

И все пак моментът на заминаването на Учителя е истински повод за радост. Защото той духовно възкръсва и застава в цялата си мощ в душите на учениците. В този момент започва един процес на все по-пълно въплъщение

на Словото му в умовете и сърцата на всички, дълбоко пазещи в себе си Свещения огън на Божествената Любов. И ние чуваме говора му. В Слънцето, което изгрява, в Светлината, която приижда, в дъждовете, във вятъра, който напява тревата, във вятъра, който буйно и весело очисти праха от Земята - навсякъде гласа на проявения Бог се чува. И мистикът вижда славата Му.

Учителя си заминава от този свят, но в действителност никога не си е тръгвал от тук. Физическото му отсъствие е врата към все по-пълното му духовно присъствие. В случая физическият залез е духовен изгрев и Божествен зенит. Защото Словото на Живия Учител винаги трепти в душите на учениците му. И те познават гласа Му. Това е радостта на живота им.

НОВИ КНИГИ

„Новите схващания на ученика“,

Младежки окултен клас, година четвърта, 448 стр., луксозна корица, кор. цена 13 лв.

Преиздадени „Живот след смъртта на физическото тяло“,

Влад Пашов, 48 стр., м.ф. кор. цена 1.50 лв.

„Пътища и методи за влизане във връзка с Невидимия свят“,

Влад Пашов, 40 стр., м.ф., кор. цена 1.50 лв.

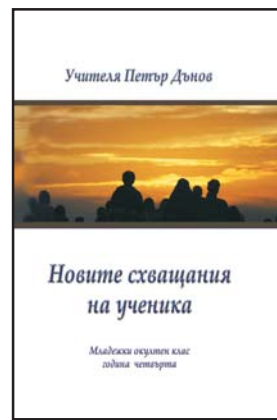
„Завет на цветните лъчи на светлината“,

малък формат, кор. цена 5 лв.

Под печат

„Свещеният огън“,

съборно слово от 1925 г. в гр. Търново и 1926г. в София

ИНТЕРЕСНО

Търсете на пазара книгата на Кирил Стойчев

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Редактор: Спаска Миховска
За контакти: 066/854298, 0888228720, 0897847645;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

цена: 0,50 лв.